

Sensizlik Kördüğümü

– B.YILDIRIM · 12 Ocak 2013

Yıllar sonra bir selam geldi gül yüzlü yarden.
Şaşırdım pusulamı, ben de vazgeçtim serden.
Çabuk farkına vardım, ben sevgisiz bir hiçim,
Sensizken nefes almak, işte bu yüzden zormuş.

Yolları arşınladım usanmadan, bıkmadan.
Can bedenden ayrılmaz, can canana akmadan.
Yandım aşkın narında küllerle doldu içim.
Sensizken nefes almak, işte bu yüzden zormuş.

Boğazda düğümlenir bitimsiz nice kelam,
Beklesem de gelmedi tükenmiş vesselam.
Bensizliği seçtiysen, derim bu yanlış seçim.
Sensizken nefes almak, işte bu yüzden zormuş.

Bilesin ki bu yüzden içimdeki sancılar.
Hiç mi hiç anlamadı sevgiyi yabancılar.
Aşka düştü ya gönül, ondan ağardı saçım.
Sensizken nefes almak, işte bu yüzden zormuş.

Hep sordum, soruşturdum nedendir bunca elem?
Ben sana ne yaptım ki, sensizlik oldu çilem?
Razıyım kaderime, sevmek olsun tek suçum.
Sensizken nefes almak, işte bu yüzden zormuş

Belki de bu özlemdir içimde ağlayan
Dosteli yüreğini büyük hara dağılayan
Bu özlem yüzündendir, hallerim biçim biçim
Sensizken nefes almak, işte bu yüzden zormuş